

Temps Pasqual - Pentecosta

[Act 2,1-11](#)

[1 Co 12,3b-7.12-13](#)

[Jn 15, 26-27; 16,12-15](#)

Resurrecció, Ascensió, Pentecosta són **tres fets d'una mateixa acció**: Jesús ressuscita d'entre els morts i rep la vida divina en plenitud, se'n puja al cel a la "dreta de Déu Pare", i ens dóna el seu Esperit perquè ens acompanyi també a nosaltres. **Què diem quan diem Esperit Sant?** Volem dir l'Esperit de Déu, l'Esperit de Jesús, l'Esperit del Senyor Ressuscitat, l'Amor de Déu vessat sobre nosaltres, l'estima de Déu, la gràcia de Déu, l'amistat de Déu, la presència de Déu en els nostres cors. Aquest Esperit el vam rebre en el Baptisme. Aquest Esperit també plana sobre la humanitat sencera des de la creació del món. Per la creació som imatge de Déu, pel Baptisme som semblança d'Ell. **Com parla el NT d'aquest Esperit?** Ho fa sobre tot amb imatges. En les lectures d'avui, Lluc parla de la seva vinguda com d'un so, d'una ventada extraordinària, de llengües de foc sobre cadascú dels presents en aquella casa. En el fragment de la carta de Pau que hem llegit, parla de l'Esperit com a principi d'unitat i de donació; que els dons particulars que dóna a cadascú, són en bé de tots; i és la saba d'aquest cos del Crist total, que formem ell i nosaltres. Sant Joan el descriu com el Defensor, el nostre Advocat, com Esperit de veritat, com el que dóna testimoni de Jesús, i ens possibilita a nosaltres el fer-ho. **Quines altres imatges ens dóna el Nou Testament?** Certament els qui parlen més de l'Esperit són els tres autors esmentats. Per a **Lluc**, l'Esperit Sant és qui omple les persones, les acompanya a les seves vides, i les mou a actuar segons Déu. Sobre tot ho fa amb Jesús des de la seva concepció, i des del Baptisme al començament de la vida pública. I ja no el va deixar fins a la creu quan va dir: "Pare, confio el meu Esperit a les teves mans". Ressuscitat Jesús, tot el llibre dels Fets dels Apòstols és l'acció de l'Esperit a la vida de l'Església primitiva, que anuncia que estarà sempre amb ella, també avui. **Joan** utilitza entre altres les imatges del vent i de l'aigua en el diàleg de Jesús amb Nicodem: l'Esperit com el vent és lliure, el sents però no saps d'on ve i a on va; i ningú no pot entrar al Regne de Déu -li dirà Jesús- si no neix de l'aigua i de l'Esperit. La imatge de l'aigua torna a aparèixer amb la Samaritana i en els darrers dies de la festa dels Tabernacles. "L'aigua (l'Esperit) que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font, d'on brollarà vida eterna". I fins i tot amb més força a Jerusalem: "si algú té set que vingui a mi; el qui creu en mi que begui, perquè diu l'Esclusura "del seu interior brollaran rius d'aigua viva" ("I deia això referint-se a l'Esperit que havien de rebre els qui creurien en ell"). La imatge de l'Esperit com un aiguaneix, una fontana, font d'aigua viva, que sempre està sortint i que sempre és nova, aporta la dimensió de creativitat novetat, característiques de l'acció de l'Esperit. **Sant Pau** diu que l'Esperit és qui dóna els carismes i els dons a cadascú, i que són diversos, i ens diu que els dóna per al bé comú. Així ens prevé de dos perills que tenim. El primer, pensar que el meu carisma és únic, la única manera d'apropar-se al misteri de Déu i a la seva comprensió: Déu és molt més gran que la meua petitesa i el meu carisma, que només pot captar una mica de la seva immensitat. I el segon perill és fer servir el carisma només en profit meu, oblidant-me que se m'ha donat en servei dels altres. Pau amb l'Himne de la Caritat del capítol següent de la carta als Corintis, ens dirà que és en la caritat, i no en els carismes, on trobarem la nostra realització cristiana, on estarem al nivell de tots els altres, siguin quins siguin els carismes particulars. **L'Esperit al Últim Sopar de Jesús** amb els seus pren en Joan noves dimensions. Enviat pel Pare i per Jesucrist "habita a casa nostra" (en la nostra vida), "estarà dins de nosaltres"(en el nostre cor) (Jn 14, 17). Per a nosaltres l'Esperit serà memòria de Jesús: "us farà recordar tot el que jo us he dit" (Jn 14, 26), testimoni seu: "donarà testimoni de mi" (Jn 15, 27), ens farà entendre i assaborir les Paraules de Jesús: "comunicarà tot el que haurà sentit dir" (Jn 16, 14). Donat que l'Esperit és llum, foc, aigua viva, creativitat, Pau ens aconsellarà que "no apaguem mai l'Esperit", no l'hem de deixar morir dins nostre, l'hem d'escoltar, l'hem de sentir, li hem de fer cas. El crit de les seqüència i de l'himne de l'Esperit és "Vine, veniu", però no només és un crit del diad'avui, sinó de tota la vida. El "Veni, Creator Spiritus" acaba d'aquesta manera: "com tu ets qui ens dones a conèixer el Pare i el Fill", et demanem que "ens facis creure en Vós sempre", perquè així continuarem coneixent el Pare i el Fill. Veniu, Esperit Sant, veniu!

ETIQUETES

CARISMA LLUM FOC ESPERIT AIGUA VENT